Su waimu juhatusel mõista,
Kiita sind tänuga alanduses.

Kuu jutustawad ühtlasi taewad, maad,
Kuu, kell on elu; ära kõik tunnewad:
Üks Isa, — see on Jehoowa Jumal, —
Hallikaks elule on maailmas.

Kõik kuulewad sind, Jumal ja Looja tääl,
Kõik juhatad sa mõistmata wäega,
Hoolt kannad kõige looduse' ette,
Muretsed, kinnitad igal ajal.

Ma langen, Issand, põlweli ette sul,
Ma alanduses kummardan usuga,
Ja walmistan sul südant ohwriks,
Pattude lepinguks Jeesu läbi!

Mind armu käega juhata minu teel
Sell uuel aastal, mis me nüüd algame,
Mu usku wõta kinnitada,
Sinule lase mind truuks jääda.

M. J. E. („Südame mõtete" seest).

Eesti kirjawara.

Mis üleüldine rahwa waimu waranduś on, see on tema kirjawara ehk selgema sõnaga ütelda, tema raamatud. Ihulik wara korjamine, nagu aitu ja salwi wiljaga täita, kirstudesse ja kappidesse raha hunikusse koguda, ei tähendada ilma waimu waranduseta midagi; see kõik on surnud ja ilmaski ei wõi omanik temale elu sisse ajada. Wäga tähtjas on selle wastu waimu wara, mis kõik pimeduse kütked katki päästab ja elu walgust näha laseb, mis kõigil inimestel tunda annab nende elu ülesannet ja tähtust ja waimule uut elu ja kosutust jagab. Kes selle eest hoolt ei kanna, et enesele waimu wara korjada, see on toores inimene; ta langeb mõistmata loomade riiki ja on, ehk ta küll elab, ometi selle eluga surnud. Et kalender üks seesugusteś raamatuteś on, mis rahwa sekka wäga laiale läbab ja mis kõige rohkem loetakse, siis on tema

PÃƒÂ¤rnu Eesti-rahva Kalender 1879, lk. 21